

[Hanne Budtz.]

har kunnet samles om. Dermed være ikke sagt, at der ikke kan tænkes andre muligheder. Forslagene om radiorådets sammensætning og kompetence har været talrige, og naturligvis har enhver henvendelse fra organisationer været præget af, at man mener, at netop éns egen organisation er den rette til at have indflydelse eller repræsentanter i rådet.

Hvad kompetencen angår, går forslagene fra radiorådets fulde kompetence over en mellemting til næsten udelukkelse af dets indflydelse. At det er en del af radioens personale, der foretrækker, at personalet alene skal afgøre programmernes indhold, er måske overflødig at bemærke. At man på den anden side dermed vil risikere at indføre et absolut embedsmandsvælde, oven i købet under én ansvarlig person, kan synes ikke alene forbavsende, men da egentlig også hasarderet. Vi har jo ikke særlig smag for enmandsvælde her i landet. Det må dog tilføjes, at 3 ledende personer i radiohuset er uenige i det forslag, vi kender fra betænkningen.

Udgangspunktet må efter vor opfattelse være, at radio og fjernsyn er til for publikums skyld, at repræsentanter for publikum må være medbestemende, men at udsendelserne på den anden side skal forestås af kyndige folk under størst muligt eget ansvar. Valg til radioråd foretaget direkte af samtlige lyttere kunne synes det rigtigste, som det ærede medlem hr. Hartling var inde på — han nævnte også, at venstre og det konservative folkeparti i 1953 fremsatte et forslag herom — men det må erkendes, at praktiske vanskeligheder både vedrørende kandidatopstilling og stemmeafgivning i hvert fald hidtil har forhindret denne udvej. En af mine betæneligheder var, at det i stort omfang ville udelukke de gifte kvinder fra at stemme, idet licenskortet jo som regel lyder på mandens navn, selv om jeg ved, at der i forslaget var tanke om, at man kunne give hver ægtefælle en halv stemme. Jeg vil være tilbøjelig til at lytte til nye og praktiske forslag om direkte lyttervalg, men indtil nu synes spørgsmålet ikke at have kunnet løses ad denne vej.

Valg foretaget af lytterforeningerne, som det sker i dag, er ikke holdbart i det lange løb efter min opfattelse. Det kan ikke være

rimeligt, at ca. 300 000 organiserede lyttere skal stemme på over 1 mill. licensbetalende lytteres vegne, og det er heller ikke rimeligt, at stemmeretten skal betales med en tokrone om året for medlemskab i en lytterforening. Jeg tror heller ikke, at det at være medlem af en lytterforening i almindelighed er udtryk for en meningstilkendegivelse. Før valget til radiorådet sker der jo en vild jagt på endnu ikke organiserede lyttere, og det er i det hele taget ikke nogen rimelig måde at vælge en væsentlig del af radiorådet på. Derfor er det også svagheden ved forslagets bestemmelser om valg til radiorådet, at lytterforeningerne indstiller en del af kandidaterne. Jeg så i hvert fald gerne, at man sikrede sig en repræsentation for forfatterne, for musiklivet o. s. v., men det er vel også meningen, at disse områder skal repræsenteres ved konsulenter for programudvalget. Der er jo kommet anmodninger fra mange organisationer om at blive repræsenteret. Jeg har selv i sin tid været medunderskriver på en sådan henvendelse fra Dansk Kvindesamfund sammen med Nationalrådet, men jeg må erkende, at det vil være vanskeligt at foretage et valg mellem de mængder af organisationer, som gerne vil repræsenteres.

Der er ved andre lejligheder sagt advarende ord om organisationsvældet i vort land. Er det i det hele taget muligt at finde frem til kultur- eller andre personligheder, uden at de står som repræsentanter for en organisation og således kan være tilbøjelige til først og fremmest at varetage egne organisationsinteresser?

Heldigvis og selvfølgelig har vi fremtrædende personligheder, men hvor mange kan i virkeligheden i et demokratisk og politisk udviklet land i dag sige: jeg slutter mig ikke til noget parti, jeg står over partierne? Enhver ansvarsbevidst medborger går dog på valgdagen hen og giver et parti sit kryds.

I betragtning af de kompetencestridigheder, man vil komme ud for ved at foretrække den ene repræsentant for den anden, forstår jeg godt, at kommissionen og den højtærede undervisningsminister er nået til det resultat, at en væsentlig del, nemlig 10 af radiorådets medlemmer, skal udpeges af folketinget — dermed være jo ikke sagt blandt folketingets medlemmer — og med